AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 tě 7 regel fl. 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

DR. P. J. BLOK OVER DE JESUÏETEN

Het merkwaardig feit heeft zich voorgedaan, dat de bekende groninsche hoogleeraar Dr. Blok eenigen tijd geleden voor een talrijke vergadering, voor het meerendeel protestanten, een rede vol waardeering heeft gehouden over de Jesuïeten. Na op vier plaatsen te zijn uitgesproken is zij thans in druk verschenen.

Het is ons doel niet hier een aanbeveling voor die rede te schrijven. Zij draagt daarvoor te zeer het stempel van onkatholiciteit. Het is een liberaal protestant, die hier tot ons spreekt en al geeft hij nu ook op verschillende plaatsen blijken van een zekere goede gezindheid, al brengt hij meer dan eens hulde aan de zoo veel bestreden orde, al wijst hij beslist zekere dwaze en hatelijke vertelsels af, welke men omtrent haar heeft verspreid en al kan het ons geenszins verwonderen, dat — zooals hij in zijn voorwoord zegt — zijne rede aanstoot heeft gegeven aan niet-katholieken — tóch is het maar àl te duidelijk, dat een andersdenkende hier aan het woord is, een andersdenkende, die katholieke instellingen en personen uit den aard der zaak gebrekkig en onvolledig moet beoordeelen.

Wij willen slechts doen uitkomen, dat óók in kringen, als waartoe de Groningsche hoogleeraar behoort, sommige vooroordeelen verdwijnen en de zon der waarheid de dichte nevelen van geschiedvervalsching en geloofshaat ten deele reeds verdrijft.

In dit opzicht is de rede waarlijk niet zonder belang. Dat een hoogleeraar van een der universiteiten in liberaal-protestantsche kringen over den Jesuïeten gaat spreken en van hen en van de Kerk zelfs iets goeds durft zeggen, is een feit, dat zeker wel de aandacht verdient. Niet geheel ongegrond is het vermoeden, dat de historische polemieken van den laatsten tijd voor den professor niet zonder invloed gebleven zijn; en in ieder geval is het na de verschijning van standaardwerken, als door Jansen en andere groote historici in het licht werden gegeven, voor hem, die aanspraak wil maken op den naam van wetenschappelijk man, niet meer mogelijk in alle oude vooroordeelen te volharden. Hoe beter gezicht men op de geschiedenis krijgt, hoe vlijtiger men ernstige schrijvers bestudeert, hoe krachtiger men zich losmaakt van het fanatisme, dat de feiten heeft verdraaid en op personen en zaken een valsch licht wierp — des te gunstiger zal het oordeel worden over de Kerk, ook al behoort men niet tot hare trouwe zonen. En hij, die oog heeft voor de werkelijkheid, kan niet loochenen, dat Rome ook in onze dagen een positie inneemt, welke alle illusies, alle blijde verwachtingen der anti-papisten in rook heeft doen opgaan.

Het pleit voor prof. Blok, dat hij met zekere waardeering durft spreken over de wijze, waarop de Kerk den strijd tegen Luther en Calvijn aanvaardde en tevens haar kracht en invloed verkondigt aan het einde dezer negentiende eeuw.

„De Hervorming", zegt hij, „had het voortbestaan der katholieke Kerk ernstig in gevaar gebracht. In verschillende landen: in Duitschland, in onze gewesten, in Engeland en Scandinavië, in Polen en Hongarije, had de Reformatie een grootsche en beslissende zegepraal behaald; in Frankrijk, ja in Italië en Spanje zelfs was het gezag dier Kerk omstreeks het midden der eeuw op bedenkelijke wijze ondermijnd. De Contra-reformatie daarentegen volgens de beginselen van het Concilie van Trente geleid, heeft veel van het reeds verlorene terug doen winnen — de katholieke Kerk heeft zich verjongd en met nieuwe levenskracht trad zij, de meer dan duizendjarige, in den modernen tijd te voorschijn uit de hevige crisis, die haar verouderd leven dreigde af te snijden. En nog staat zij, dank zij die herstelling, in de wereld als een machtig lichaam, dat aan de eene zijde bekommering wekt bij de voorstanders van een voor ieder vrij onderzoek naar de dingen des geloofs, maar aan de andere zijde een gevoel van bewondering bij elkeen, die een open oog heeft voor het grootsche in de verschijnselen der wereldgeschiedenis.

„Een onverdacht getuigenis. Een overtuigd en geloovig Protestant, een openlijk vijand van de aanspraken der katholieke Kerk, de beroemde Engelsche geschiedschrijver Macaulay, heeft in onze dagen, onder den indruk van hare grootschheid, hare indrukwekkende kracht geteekend op eene beroemde bladzijde van zijne studie over Rome's kerkgeschiedenis, waaruit ik U den volgenden zin aanhaal: En zij (Rome's kerk) zal nog wel bestaan in onverminderde kracht, wanneer eenmaal een reiziger uit nieuw-Zeeland te midden van uitgestrekte wildernis zal gaan staan op een gebroken boog van London Bridge, om de ruïnen te schetsen van de kathedraal van St. Paul, de hoofdkerk van de wereldstad Londen, die dan van de aarde verdwenen zou zijn na den algemeenen ondergang der Europeesche beschaving, waaraan volgens Macaulay alleen de Roomsche Kerk zal ontsnappen.

"Er is overdrijving in die uiting, doch er ligt eenige waarheid in. De Roomsche Kerk staat daar thans weder in even schitterenden glans en met even grootsche beteekenis in de wereld als ooit te voren.

"Laat het ons ruiterlijk bekennen. Geen onbevooroordeelde zal thans de beschuldigingen herhalen, die eenmaal Luther en de zijnen met luider stem deden weerklinken tegen het zedebederf in Rome's hoogste geestelijke kringen. Geen goed onderricht Protestant zal op de gedachte komen, om thans Rome's geestelijkheid domheid, onverstand of onhandigheid te verwijten. Pausen en bisschoppen, pastoors en kapelaans geven het voorbeeld van een rein leven, van een krachtig en vroom geloof. De hedendaagsche kloosters zijn, wat ook eene bijgeloovige vrees moge fluisteren, niet meer die broeinesten van ongerechtigheid, waartegen de volksstem der 16de eeuw met recht zich in gloeiende verontwaardiging kon verheffen."....

In dien geest gaat het nog een wijle voort en het is te begrijpen, dat, waar de heer Blok zóó sprak, liberale en protestantsche toehoorders groote oogen opzetten en aan menigeen aanstoot door den spreker werd gegeven.

Want diep wortelt het vooroordeel tegen Rome, zoo diep dat daarvan ook in de rede van den hoogleeraar zelf de onmiskenbare sporen voorhanden zijn! Hierop willen wij een volgende maal wijzen.

(*Wordt vervolgd.*)

Twee ongeloovige Schrijvers over de Kloosterzusters.

't Is niet zonder belang, zegt een Fransch blad, in den strijd, die tegenwoordig vóór en tegen de kloosterzusters gestreden wordt, het gevoelen aan te halen van personen, die niet als katholieken te boek staan en zelf met vijandige gevoelens tegen den godsdienst bezield zijn.

„Ik heb de eer, schrijft de bekende Fransche criticus F. Sarcey, in min of meer intieme vriendschaps-

FEUILLETON

UN LORA.

Mi tabatin un Tanta; un bon mamatji bieuw, i mi ta combencido toer afó, koe kende, koe a mira un bez su cara amistoso coe dos wowo briljando adén, lo a moenstré semper un bon cara. El no tabatin curpa grandi, ma un ligereza particular den toer su movemientoe mescos koe na cada palabra, koe el tabata papia, tabata drecha abundantemente loké un figura imposante por a causa cerca asina tantoe otro. Semper el tabata bistir dicente na pretoe i riba su respectabel cabez, jená coe cabei blancoe di bigeza, el tabata carga un petji blancoe.

Tanta su nomber tabata Margarita. I su ochenta anja el tabata cargé coe honor i forza. Si na su edad el tabata corda na Enrique flacoe, mi no ta risca bisa coe siguridad; si koe deber en cuando mi tabata pensa como heredero coe drechi, sin koe nunca esai por a haci mi haja un deseo na su morto. Esai lo no tabatin node tampoco, pasobra tanta tabata muchoe bon hende.

I caba, no ta mi sol tabata su heredero. Tabatin seis sobrino i sobrina, koe, maské nan no tabata asina jega di djé i no tabata bon pará cerca djé manera mi, tabata tira un bista pa asina tin algo di parti.

Ma pa bon calidad koe tantantji tabatin, pa tantoe koe pobernan tabata gloria su generosidad, toch for di mi muchachada, mi no por a comprendé drechi koe el no tabatin sympati, ni pa mi ni pa muchanan.

Su favorito tabata un Lora grandi i blancoe, i, mi mester reconocé, koe hopi bez mi tabatin coedici riba e bestia locoai, koe tabata haja asina bon bista i palabra tan duci.

Despues mi a consola mi, cordando, koe el no por a haci e lora su heredero. Ma wanta, si mi no por a wanta e bestia, i esai tabata bini di mas parti, pasobra el tabata distingié pa su gran bobedad den toer su sortonan; toer loké el tabata por haci, tabata doena un gritoe fastidioso coe palabra incomprensibel, koe tabata sona sinembargo manera un boenita muziek den Tanta su orea.

Un bon mainta tanta a larga jama mi masjar tempran.

Mi a hajé casi na desesperacion; el tabata jora i snik, i despues di hopi purbamentoe, mi a haja sabi, koe su favorito a huí. Pa un menos causa nan no a sera e kouwtji bon i e para a pasa pa su porta pa toema su libertad koe nan a kité asina hopi tempoe.

Coe lágrima na wowo el a roga mi di haci toer mi posibel pa é haja e bestia, koe a hui, atrobé. Pa mi ta mas bon mirá den su wowo, mi a priminti di haci toer mi esfuerzo.

Mi a poné aviso na courantnan, den cual mi a priminti un bon pago na es koe trecéle.

Esai tabata un mân di Dios.

Tres dia despues un limpiador di skoorsteen a trecé e huídor atrobé, koe el a cohé riba un dak.

Tanta su legria no tabatin fin.

"Henry," el a grita, "nunca lo mi lubida esai" i for di e momentoe-ai ta parcé mi, koe mi tabata mes stimar koe su favorito. Como el tabatin miedoe p'e lora no huí pa di dos bez, el a larga traha un kouwtji nobo mas grandi i duroe, i el tabata percura, koe solamente den su presencia nan tabata habrié i limpié. El a larga traha també un plaatji di plata coe su nomber i nomber di e lugar koe é tabata biba ariba, i el a boeté na garganta di e para.

Maské na principio e animal tabata bringa eoe e jugo stranjo-ai i koe el tabata busca di kité coe su pianan, porfin toch el a contenté coe su suerte.

Despues di algun tempoe, su plumanan a crecé tapé i hende no tabata mira nada mas di e bantji.

Algun luna despues koe esai a socedé, nos a haja Tanta riba un bon mainta sin-tá morto den un stoel. El a moeri di repiente di un beroert.

Despues di deramentoe su Notario a habri testament, koe tabata henteramente singular i pa mi no tabata na mi gustoe. El a larga pa mi "su sobrino di mas stimar" su cas coe toer muebel; e seis otro familianan cada un a haja soma di 3000 florin na placa contá.... ma awor a jega e cuenta principal. Su bon Lora blancoe a bira mi parti coe definicion, koe mi partida tabata interest di su rikeza grandi, tantem e para tabata na bida; despues di morto di e bestia, e kapitaal lo worde partí igualmente den nos siete. Ki un desapuntá. Mi mester a bira protector i cuidador di e bestia, koe mi tabatin tantoe odio coené, i na cual su bida for di awor mi existencia tabata dependé. Es cordamentoe-ai a haci mi di mal natural. I mi no tabata risca neglisja di e para, pasobra pa di promé mi no tabatin siguranza di mi posicion i asina for di renta di Tanta su kapitaal mi por a hiba mi bida trankil, sin tin node di krimintji nada. Enfin, mi a consolá mi ja coe cos tabata asina, cordando koe lora sâ biba bira masjar bieuw. Un dos tres luna toer cos a bai bon. E lora tabata bon di salud, i ami no menos.

Un cierto anochi un primo di mi a bin bisita mi, un comerciante koe a ruina su mes pa comercio di speculacion

betrekkingen te staan met enkele directeuren in verschillende hospitalen. En allen, al schelden zij nog zeer, wanneer zij daartoe eene gelegenheid meenen gevonden te hebben, op het kloosterkleed der zusters, hebben tegenover mij erkend, dat zij meer vertrouwen hebben in deze eenvoudige en nederige kloosterlingen dan in wereldlijke ziekenverpleegsters."

Dat was trouwens te voorzien.

„Men kan zeggen, wat men wil over den geest van proselytisme, waarmede de zusters bezield zijn, men moet tevens erkennen, dat zij hare goede zorgen verleenen, zonder eenig eigenbelang en met een hoog te waardeeren geest van zelfverloochening. De belooning, die zij verwachten, zal haar slechts in den hemel, in een beter leven te beurt vallen. „De wereldlijke verpleegsters — en dat is zeer te rechtvaardigen — vergen, dat haar een salaris worde toegekend naar evenredigheid der diensten, die zij bewijzen. Zij worden in hare taak, hare nederige en dikwijls zeer droeve taak van toewijding niet opgebeurd door de hoop op eene eeuwige vergelding. Zij hebben dit leven aanvaard, niet, omdat het een middel is ter eeuwige zaligheid, maar het dagelijksch onderhoud te winnen. Zij dus vragen meer, en schenken minder. De doktoren en heelmeesters, die ik ondervraagd heb, zijn allen bekende vrijdenkers en om dezelfde reden anti-clericalen tot in het merg der beenderen. En toch wenschen zij vurig de zusters in de hospitalen te zien teruggeroepen, waaruit zij verjaagd werden. Zij hebben slechts het oog op het belang en het welzijn der zieken.

De *Gaulois* heeft ook den romanschrijver Zola gevraagd hoe hij over de zusters denkt.

„Verleden zomer," antwoordde Zola, „heb ik te Lourdes zusters gezien, en wat ik van haar weet, is voor die eenvoudige zielen zoo gunstig mogelijk. Zij bezoeken de ongelukkigen aan huis, werken aan hun ziekbed en overladen hen met allerlei zorgen. En tengevolge van een regel, waaraan zij zich op bewonderenswaardige wijze onderwerpen, gaan zij uitsluitend tot de armen, nooit bij de rijken. Ik heb haar van nabij gezien, ik heb allerlei inlichtingen omtrent haar ingewonnen en thans heb ik de volkomen zekerheid, dat zij haren plicht vervullen op eene wijze, die boven allen lof verheven is. En waarom zou men niet hetzelfde kunnen zeggen van de zusters, die in de hospitalen dienst doen? Zij hebben niet al die bijzondere bekommeringen van hen, die geregeld in de wereld vertoeven, der leeken, die eene familie en kinderen te onderhouden en een ganschen nasleep van wereldsche zaken te verzorgen hebben. Zij hebben niet te vragen hoe zij de huishuur betalen zullen en niet den angst te doorstaan van zoovele wereldlijke verpleegsters, die thuis minder aangename bejegeningen van een brutaal echtgenoot te verwachten hebben. Dat alles is wel de moeite waard en pleit zeer ten voordeele der zusters in de hospitalen. Neem wel in aanmerking, dat ik wereldlijke verpleegsters niet misplaatst acht in de hospitalen, doch *à priori* schijnt het mij toe, dat de zusters verre boven leeken te verkiezen zijn voor deze taak van toewijding, zelfverloochening en opoffering. En dan, wanneer men al die familiezaken wegcijfert, welke onvermijdelijk aan het leven van wereldlijke verpleegsters verbonden zijn, moet er nog rekenschap gehouden worden met de geloften, die door de kloosterlingen worden afgelegd, met het verlangen dat haar vervult om zoo goed mogelijk hare levenstaak te volbrengen, die geheel aan de ongelukkigen gewijd is. Gij weet bovendien even goed als ik, wat wereldlijke verpleegsters waard zijn, die aan huis de zieken gaan oppassen. Wie heeft haar niet aan het werk gezien? Wie weet niet, dat deze gewoonlijk gulzig en praatzuchtig zijn, vaak verslaafd aan den drank en zonder eerbied voor het eigendom van anderen. Daarentegen zijn de zusters voor de zieken steeds vol oplettendheid en toewijding, terwijl zij hare edele zaak stilzwijgend vervullen. Zoo althans heb ik ze gezien, niettegenstaande ik nog niet de gelegenheid had haar voldoende bij hare werkzaamheden 't in hospitaal te bestudeeren; doch 't is wel mogelijk, dat ik ook daartoe binnen eenigen tijd zal overgaan. Hebt ge ooit opgemerkt, dat terwijl men tegenover priesters niet steeds een grooten eerbied toont, den ongeloovigsten zelfs nooit iets uiten, dat de zusters zou kunnen kwetsen? De spotternij der ongeloovigen verstomt voor het eenvoudig kleed der kloosterzuster. In dit feit ligt meer opgesloten dan in de schoonste redevoeringen zou kunnen gezegd worden. Dunkt u dat ook niet? Zelfs de meest spottende Parijzenaar zou zich geen kwetsend woord tegenover haar veroorlooven. Moet men dan niet zeggen, dat zij een grooten eerbied weten af te dwingen? En waarvan komt deze eerbied, tenzij van de zekerheid, dat er in haar iets is, dat deze zielen tegen allen verdedigt, de nederigheid wellicht der toewijding, die zij zoo zichtbaar voor allen, die oogen hebben om te zien, tentoonspreiden?".

Aldus Zola.

En toch zijn er godsdiensthaters, die deze niet genoeg te waardeeren verpleegsters uit de hospitalen verwijderd houden.

Daartegenover staat echter ook — en wie zal 't verwonderen? — dat zij door de overgroote menigte te Parijs en elders luide en met nadruk worden teruggevraagd.

——(○)——

i koe tabatin gran mester di placa.

Naturalmente mi no tabata por judé, ma mi a ripara, koe el tabata kibra cabez masjar coe mi jioe mal criá, i koe na su cara a parcé un harimentoe chikitoe jen di nificasion.

Kende por describi mi spantoe i mi stupefaccion, ora mi a haja e bestia su manecé droemí mòrto den su kouwtji ....El a jega ai mescos koe awor mi bida liber i duci.

Unbé mi a sospecha mi primo. Coe cuidao mi a examiná e coeminda koe tabatin ainda den kouwtji, i.... mi a descubri ainda algun veneno di raton.

Mi tabata asina rabiar riba e accion baho-ai, koe mi a dicidi di kega mi primo. Ma ora mi a calma un poco, mi a coeminza ristra henter kamber i mi a haja pa mi grandi admiracion, ainda algun veneno di raton den hoeki.

Mi criar bieuw, koe a percura mas koe trinta anja caba pa tanta su cas, a sigura mi, koe semper el tabata strooi veneno den hoekinan di kamber pa caba coe djaca, ja koe pa tras di e para nan no por a cria poesji.

E ora-ai mi a kita mi idea di bai kega, pasobra tabata masjar dificil di sabi, koe ta mi primo a haci e atentado boluntariamente of mi criar bieuw sin su falta.

Pa honra recuerdo di mi tanta, mi a resolvé di larga disecá e para. E homber, koe a encargé coe e operacion-ai, a bolbé trecé mi e bantji di plata koe mi a lubida henteramente i koe el a haja na garganta di e bestia.

Mi no a toema trabao mes di saké for di e pampel koe tabata lorá adén i mi a tiré com koe ta, riba mi mesa di scirbi, camina el a keda droemi seman tras otro.

Na un momentoe di fastidio mi a cohé, sin corda boetando atencion i mi a ripara, koe n'e banda p'adén tabatin algun palabra marcá ariba. Apena hende por a leza nan i nan tabata parcé cos scirbi pa manoe di Tanta mes, coe cualkier pida cos scerpi. Coe trabao mi a saca e palabranan aki:

"Estimado Henry, dirigi bo na Banki Holandes."

Ta kiko esai lo nificá?

Mi no a pensa muchoe i mi a bai na e adres.

Aja mi a informa pa mi grandi alegria, koe hopi tempoe caba Tanta a poné aja un soma considerabel pa mi.

E bon tanta! Awor noema mi a comprendé e palabranan, jen di nificasion, koe el a bisa mi, ora mi a haja su favorito di nobo trobé.

"Henry, nunca lo mi lubida esai!"

El tabata sabi, koe mientra e bestia tabata na bida, mi por tabatin un bida di plezir, i awor despues di su morto mi no tabatin menos.

Toch el tabata un bon hende, e Tanta-ai!

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

Clarita Monsanto, Emilia Caciano, Maria Faneyte, Ernesto Acero, J. Torres Carupo, José Manuel Urrutia, Jacobo Schuvartez, Rechal L. Henriquez, Maria R. de Romijn, W. L. Gerbmeijer, Alfonso Paasch, Señoritas Marchena, Saliña, J. Olsenbark, P. A. Münch, L. Ceceau, 2.

NEDERLAND.

— Ons Vorstelijk Huis is in rouw gedompeld door het overlijden van den regeerenden Vorst van Waldeck-Pyrmont, den vader onzer Koningin-Regentes. Den 11 Mei bezweek hij te Mariënbad aan de gevolgen van longontsteking. Vorst Georg Victor, geboren te Arolsen 14 Januari 1831, volgde in 1845 zijn vader op als regeerend vorst tot 17 Aug. 1852 onder voogdijschap zijner moeder, vorstin Emma, eene geborene prinses van Anhalt-Bernburg-Schauburg. Zoodra hij zelf de regeering had aanvaard, schonk hij zijn had een constitutie, die door de vertegenwoordiging werd gekrachtigd.

Bij het uitbreken van den oorlog van 1866, koos hij, ofschoon eene persoonlijke vriendschap hem met den hertog van Augustenburg verbond, de partij van Pruisen. Waldeck werd opgenomen in den Noord-duitschen Bond, maar hierdoor werd het land zulke zware lasten opgelegd, dat het den wensch uitte met Pruisen te worden vereenigd. Zoover kwam het evenwel niet, maar er kwam een verdrag tot stand, krachtens hetwelk de vorst in naam souverein bleef, maar de regeering aan een Pruisischen commissaris werd opgedragen. De vorst behield voor zich het recht van gratie, het bestuur der kerkelijke aangelegenheden en het recht van toestemming bij de wetgeving. Deze overeenkomst, die voor tien jaren werd aangegaan, is in 1877 en 1887 vernieuwd.

Gedurende zijne lange regeering heeft de vorst zich de liefde en achting zijner onderdanen verworven, en zijn eenvoudig huisgezin was voor hen een navolgenswaardig voorbeeld.

Uit zijn eerste huwelijk met prinses Helena van Nassau zijn vijf kinderen geboren, namelijk de Vorstin van Benthein Steinfurt, de Koningin-Regentes der Nederlanden, de Hertogin van Albany, de troonsopvolger Friedrich en Prinses Elisabeth. Uit 's Vorsten tweede huwelijk met prinses Louise van Sleeswijk Holstein-Glucksbuag, is verleden jaar een zoon geboren.

— De Opper-Ceremoniemeester maakt bekend, dat het Hof, ingevolge de bevelen van Hare Majesteit de Koningin-Regentes, voor den tijd van drie weken, den lichten rouw zal aannemen, wegens het overlijden van Zijne Doorluchtige Hoogheid Adolf George, Prins van Shaumburg-Lippe.

— Het voormalige paleis van koning Willem II, laatstelijk van prins Willem van Oranje, in het Lange-Voorhout te 's-Gravenhage, zal uitwendig eene restauratie ondergaan. De fraaie zandsteenen gevel, welke onder verf verborgen is, zal in zijn oorspronkelijken staat worden hersteld.

BUITENLAND.

Rome.— Wederom heeft het H. College een zijner leden verloren. Te Rome overleed Kardinaal Zigliara, die beroemd was om zijne geleerdheid en vooral door zijne diepe kennis der Thomistische philosophie.

Thomas Zigliara was 29 October 1833 te Bonifacio, op Corsica, geboren en trad op vijftienjarigen leeftijd in de orde der Dominicanen. Al spoedig werd hij professor in de geloofsleer aan het St. Thomas-college te Rome. Den 12 Mei 1879 creëerde Leo XIII hem tot Kardinaal, in de orde der diakens, waaruit hij in het Consistorie van 1 Juni 1891 in de orde der Kardinaal-priesters werd overgeplaatst.

Zijne godgeleerde en wijsgeerige werken zijn beroemd, en zijn *Summa philosophica* is het meest gebruikte handboek in de seminaries.

— De Paus ontving in de Landkaartenzaal het 400tal Nederlandsche pelgrims. Zij werden voorgesteld door Z. D. H. den Aartsbisschop van Utrecht, Mgr. Snickers, die een adres in het Fransch voorlas; ook de aanvoerder der pelgrims, de Zeereerw. pater Reuser *S. J.*, van Rotterdam, las een adres voor, in het Latijn.

De Paus antwoordde eerst in het Latijn, en vervolgens in het Fransch. Z. H. sprak van den treurigen toestand der Kerk. Men moet echter het vertrouwen niet verliezen, want de rouw zal in vreugde verkeeren. De Paus gewaagde met lof van de Nederlanders, van wie er velen hun goed en bloed hebben veil gehad tot verdediging van het wereldlijk gezag. (Verscheidene der hier bedoelde zouaven woonden de audientie bij). Hoewel de gevoelens van het Katholieke Nederland Z. H. bekend zijn, was het hem aangenaam die te hooren bevestigen door den Aartsbisschop van Utrecht.

Na de plechtigheid van den voetkus en het aanbieden van den St. Pieterspenning ontvingen de pelgrims den Apostolischen zegen.

Behalve de Bisschoppen van Breda en 's-Hertogenbosch woonden de Kardinalen Melchers, Ruffo Scilla en Verga de audiëntie bij.

Italie.— Volgens de *Gaulois* zal de Paus binnen kort een Encycliek zenden aan de Europeesche regeeringen, waarin betoogd wordt, dat de financieele lasten, waaronder de volken thans gebukt gaan, onvermijdelijk tot een reeks van rampen moeten leiden, en een algemeene bestudeering van het vraagstuk der ontwapening dringend wordt gevraagd. De *Gaulois* zegt, dat Leo XIII keizer Wilhelm heeft gepolst over deze gedachte. Italië, Oostenrijk en België zouden hunne toetreding hebben toegezegd. Rusland alleen moet eenig voorbehoud hebben gemaakt; in geval dit land toetrad, zou het gelast zijn drukking op Frankrijk uit te oefenen.

— Bladen, die zich, „vrijzinnig" noemen, maken schampere vergelijkingen tusschen het pauselijk en het koninklijk jubilé en zeggen, dat Paus Leo geld van de pelgrims aanneemt, terwijl koning Humbert 500,000 lire voor de stichting van een weeshuis voor den arbeidersstand schonk. Dit bladen vergeten, dat Humbert slechts van het geld geeft, dat het volk in zijne belastingen moet opbrengen, terwijl Leo XIII, evenals Pius IX deed, steeds de hem door de Italiaansche regeering aangeboden civiele lijst weigert, wat het volk tot dusverre reeds 70 millioen heeft uitgespaard. Wat beteekent voorts de enkele gift van den Koning bij de tallooze giften, die de Paus jaar in jaar uit aan de armen van Rome schenkt? Als we een vergelijking willen maken, zouden we zeggen, dat het Konings-jubilé het land en de stad op ontzagelijke uitgaven is te staan gekomen door de ontvangst van Humbert's vorstelijke gasten, terwijl de tienduizenden pelgrims, die ter gelegenheid van het Pausjubile in Italië komen, er veel geld inbrengen.

— Gedeputeerde staten der provincie Rome hadden vastgesteld, dat alle kinderen, die in den nacht van den 21n op 22n April, den bruiloftsdag van het Vorstelijk paar, zouden geboren worden, met eene soms gelds, te ontvangen bij hun huwelijk, zouden begiftigd worden. Zeer merkwaardig werden te Rome 69 kinderen aangegeven als op dat tijdstip geboren en den volgenden dag slechts 5, hoewel het gemiddeld cijfer 40 is. De opgaven uit de provincie ontbreken nog. Gedeputeerde Staten zullen dus heel wat werk hebben, om het blijkbaar bedrog van de waarheid te onderscheiden alvorens de spaarbankboekjes te kunnen uitreiken.

— Terwijl keizer Wilhelm te Rome was, heeft een advocaat voor een aldaar wonend Duitscher, die den militairen dienstplicht ontvlucht was, gratie bij den vorst aangevraagd. Daar de advocaat— wonder genoeg!

geen Fransch verstond, en de Keizer slechts weinig van het Italiaansch kent, droeg hij op de bekomen audientie zijn verzoek in de taal der oude Cesars voor. De keizer, een goed classicus, luisterde met aandacht en antwoordde met een ernstig *Providebitur*. Thans is uit Berlijn telegrafisch de bekomen gratie aan den jongen Duitscher bericht.

— De correspondent der *Standard* te Rome verneemt uit goede bron, dat de hertog van Aosta in het huwelijk zal treden met eene dochter van den graaf van Vlaanderen.

Prins Emmanuel, hertog van Aosta, werd 13 Jan. 1869 te Genua geboren. Hij is de zoon van wijlen den later met prinses Letitia Bonaparte gehuwden hertog van Aosta, oud-koning van Spanje. De graaf van Vlaanderen heeft 2 dochters: de prinsessen Henriette en Josephine, 22 en 20 jaren oud.

Frankrijk.— Nu de Duitsche rijksdag ontbonden is, schijnt ook onze Kamer haar einde te naderen. Zij gevoelt zich eenigzins afgeleefd en levensmoede. En hoewel zij zelf nog geen bede tot een spoedig einde slaakt, stijgt toch deze bede uit hare omgeving op.

— De vóór de stemming in den rijksdag verschenen *Siècle* liet zich als volgt uit: Nooit in de laatste 23 jaren hebben de Elzas-Lotharingers een schooner gelegenheid gehad hun aanhankelijkheid te toonen aan hun werkelijk vaderland, dat Frankrijk is, en van den onoverwinnelijken afkeer te doen blijken, dien hun een veroveraar inboezemt, die niet in staat is geweest, zich ook maar dragelijk te maken. Mogen de Elzas-Lotharingers hun stemmen met die der oppositie vereenigen: heel Frankrijk zal hun bijval betuigen en hun dank weten voor dit nieuwe bewijs van liefde.

— De kamer van afgevaardigden heeft de vreemdelingswet goedgekeurd. Deze brengt o. a. wijzigingen in de vroegere wetsbepalingen betreffende het verwerven der Fransche nationaliteit. Ook worden de in Frankrijk verblijf houdende vreemdelingen bij deze wet aan eene belasting onderworpen.

— Een aantal gematigde en radicale afgevaardigden willen een voorstel doen, waarbij Carnot wordt uitgenoodigd, met toestemming van den senaat, het parlement te ontbinden. De verkiezingen zouden dan in Juni en de bijeenkomst der nieuwe Kamer in Juli plaats hebben. Vermoedelijk zal het ministerie der kamer volle vrijheid laten.

Duitschland.— Het groote feit van den dag is thans de verwerping van het leger-ontwerp. Nadat dit onderwerp bijna een jaar lang onze natie in spanning heeft gehouden, werd het in de Rijksdag-zitting met vrij groote meerderheid verworpen. Daarop heeft de Rijkskanselier Von Caprivi onmiddelijk het keizerlijk besluit tot ontbinding van den rijksdag voorgelezen, zoodat thans het Duitsche volk zelf zal te oordeelen hebben of het al dan niet de verzwaring der militaire lasten, bij de legerwet bedoeld, wil toestaan. Nog laat in den avond en den loop van den volgenden dag werden de onderhandelingen om tot een vergelijk te komen, voortgezet en zelfs toen de zitting reeds een aanvang had genomen, werden nog allerlei nieuwe pogingen gedaan om eene bevredigende oplossing te vinden. Middelerwijl gaven verschillende sprekers van de tribune hunne reeds op de ontbinding van den rijksdag besprekende redevoeringen ten beste, totdat eindelijk eenige leden van het Centrum de koe bij de horens pakten en de sluiting der beraadslagingen voorstelden. Met een zucht van verlichting nam het Huis voetstoots dit voorstel aan, zoodat de hoofdelijke stemming te 2½ ure begon. Eerst werd het oorspronkelijke voorstel der regeering met groote meerderheid verworpen (alleen de conservatieven stemden er voor) en daarna volgde de stemming over het voorstel Von Huene. Daar de overgroote meerderheid van het Centrum voet bij stuk hield, trokken zich op het laatste oogenblik ook een aantal tot vergelijk gezinde Duitsch vrijzinnigen terug en met de verrassend groote meerderheid van 48 stemmen werd art. 1 van het voorstel verworpen. Dadelijk na de verwerping van dit eerste en belangrijkste der artikelen van het ontwerp, ontstond er door de gansche zaal een ongewone beweging. Met spanning wachtte men af of de regeering ook nog de stemming over de andere artikelen zou afwachten. Ware er ook maar één daarvan aangenomen, dan zou de derde lezing van het geheele ontwerp moeten plaats hebben en was er dus weder tijd voor nieuwe onderhandelingen gewonnen. Zoodra de voorzitter Levetzow, op grond der middelerwijl officieel vastgestelde stemmencijfers, verklaren kon: "art. 1 van het legervoorstel is met 210 tegen 162 stemmen en 1 onthouding verworpen" stond Caprivi op en las met kalme stem het keizerlijk besluit tot ontbinding. Nadat daarop volgens gebruik de sociaal-democraten zich eerst verwijderd hadden, ging de rijksdag met een driewerf "hoch!" op den Keizer uiteen. Dat Caprivi nog tot het laatst op het tot stand komen van eene schikking gehoopt heeft, blijkt hieruit, dat de Pruisische regeering eerst officieel bij den Bondsraad het voorstel ingezonden heeft tot ontbinding van den rijksdag voor het geval het legerontwerp verworpen werd. Terwijl in den rijksdag de debatten gevoerd werden, besloot omstreeks 1 uur 's middags, in eene der bijzalen, de Bondsraad tot ontbinding. Reeds den eigen dag bevatte de *Reichsanzeiger* het keizerlijk besluit waarbij de verkiezingen voor den Rijksdag op 15 Juni zijn vastgesteld.

— Naar de *Norddeutsche Algemeine Zeitung* mededeelt, heeft de Keizer na eene wapenschouwing tot de officieren van den generalen staf gezegd: "Ik heb mij, helaas vergist in de hoop dat de Rijksdag het legerontwerp zou aannemen. Ik hoop nu dat de nieuwe rijksdag er zijne goedkeuring aan zal hechten. Mocht ik ook in deze hoop worden teleurgesteld, dan ben ik geneigd alles wat in mijn vermogen ligt aan te wenden om de goedkeuring te verkrijgen, want ik ben te zeer overtuigd van de noodzakelijkheid van het tot stand komen der regeling voor het belang van den vrede; en ik geloof niet dat het volk zich door onbevoegden zal laten leiden. Integendeel, ik weet dat ik ten aanzien van dit leger-ontwerp eens van zin ben met de Bonds-staten, het volk en het leger."

De toespraak des Keizers tot de generaals heeft groot opzien verwekt, vooral de zinsnede, dat het leger één van zin met hem is en dat hij alles wat in zijn vermogen is, in het werk zal stellen om de legerwet te doen aannemen. Door velen wordt dit beschouwd als eene toespeling op de uiterste gevolgen van een conflict.

— Adolf George, regeerend vorst van Schaumburg-Lippe, is in zijne Bückeburg overleden. De vorst, die ruim 75 jaren oud is geworden, was gehuwd met prinses Hermine van Waldeck-Pyrmont, zijne moeder, vorstin Ida, was ook eene prinses uit het Waldecksche huis.

Vorst van Schaumburg-Lippe (een rijkje van nog geen 38.000 zielen) is thans geworden kroonprins George, een 46jarig man, die met eene prinses van Saksen-Altenburg is gehuwd en vier kinderen heeft, allen jongens, waarvan de oudste, de tienjarige Adolf, thans kroonprins geworden is. De nieuwe vorst is generaal-majoor à la suite in Pruisischen dienst.

Engeland.—Volgens den Londenschen correspondent der *Gaulois* begint de Koningin tengevolge van het afnemen harer krachten in een min gunstigen gezondheidtoestand te geraken.

—Het imperial instituut, de nieuwe stichting werd door de Koningin (wier ongesteldheid onwaar blijkt te zijn) bij prachtig weder geopend. De stoet, die uit Buckinghampalace trok, was geheel in groot gala en werd geëscorteerd door detachementen marine-matrozen, infanterie en cavalerie, waaronder troepen uit Indië, Australië en Canada; twee Indische prinsen met hun schitterend gevolg trokken vooral de aandacht.

De groote zaal in het gebouw bood een schitterend schouwspel aan. De prins van Wales ontving de Koningin en overhandigde haar den sleutel van goud, zilver, diamanten, robijnen en paarlen uit de koloniën in Afrika, Australië, Birmah en Ceylon. Het geheele diplomatieke korps, de ministers, de hooge overheden, vele aanzienlijken enz. waren tegenwoordig.

Een batterij in het nabijgelegen Hydepark loste 101 saluutschoten. Honderdduizenden personen waren op de been, en de groote tribune die 20000 menschen kon bevatten, was stampvol. De ceremonie was verreweg de schitterendste, die sedert het jubilé jaar plaats vond.

— Bij derde en beslissende lezing heeft het Lagerhuis in beginsel definitief besloten tot de invoering der Home-rule door de aanneming van art. 1 van het ontwerp. Dit geschied de weer met de partij-meerderheid van 42 stemmen; 390 tegen 267 stemmen.

—De politie-rechter heeft den werkman Townsend, die een aanslag op Gladstone beproefd heeft, voor het hof van assisen verwezen.

—Te Londen is de bekende toost van den lordmayor, sir Stuart Knill: „Op Z. H. Paus en H. M. de Koningin" weer eens te berde gebracht. Eenigen zochten daarin een ultramontanisme, dat de landsvorstin achterstelt bij het hoofd der Katholieke Kerk, en voor hun, wien Victoria tegelijk koningin en pausin is, was dit denkbeeld onverdraaglijk. De dweepziek-Anglicaansche *National Club* en een duizendtal poorters hadden adressen ingezonden, waarin des lord-mayors toost veroordeeld wordt als eene schending der Anglicaansche geloofsartikelen. De schepenraad der City behandelde die adressen als volgt:

(Terloops zij opgemerkt, dat juist denzelfden dag het parlement de Anglicaansche kerk een nieuwen nekslag gaf, door hare kwaliteit als staatskerk voor Schotland af te schaffen.)

Alderman (= schepene) Lawrence stelde voor, nota te nemen van die adressen, — een zachte vorm van adhaesie, en van afkeuring van des lord-mayors houding.

Sir Stuart Knill protesteerde tegen de uitlegging, door sommigen zijner medeburgers aan zijn toost gegeven, en betuigde, dat hij niemand plaatste boven de koningin in hare burgelijke en wettelijke macht.

De motie Lawrence werd met algemeene stemmen aangenomen.

De conservatieve bladen hadden het publiek op kleingeestige wijze opgehitst tegen de „ paapschen." Ze hadden een versje verspreid, waarin Gladstone en Stuart Knill beiden als sluwe Jesuiten worden voorgesteld, en dat met de woorden eindigt:

We'll save the Union from its foes,
We'll give the rebels rope
And teach them, that Old England's Queen
Stands far above the Pope!

Dat wil zeggen: „ Wij zullen Engeland redden van zijne vijanden, wij zullen den muiters, knoetslagen geven en hun leeren, dat de Engelsche koningin verre boven den Paus staat."

De Britsche tories schijnen jegens de Katholieken den Pruisischen scheldnaam „ landsvijanden" en Russische rechtspleging te willen invoeren.

Zij hadden zich zoo noodeloos niet bezorgd behoeven te maken over de eer hunner vorstin. Deze is in het minst niet gedeerd; aan het hof zelf was men voltrekt niet ontsticht over den toost, door sir Stuart Knill op het aan kardinaal Vaughan aangeboden feestmaal uitgebracht. Dit bleek duidelijk eenige dagen later, toen de prins van Wales den Kardinaal en den Lord-mayor op eene tentoonstelling ontmoette en zich langen tijd zeer vriendelijk met hen onderhield.

Dit zou de kroonprins niet gedaan hebben, wanneer zij zijne moeder beleedigd haden.

Spanje.—De treurige financieele toestand van Spanje is van algemeene bekendheid. Algemeene aandacht zal daarom ook trekken het verslag der behandeling van de geldkwestie in de Cortes.

Woensdag 10 Mei had in de Kamer de lezing van het budget plaats. Men had er tot na beurstijd mede gewacht, om niet te influenceeren op de koersen. Te één uur na middernacht verklaarde de Kamer zich permanent.

Na de lezing van het budget kondigde de minister van financiën Gamazo aan, dat de Koningin-regentes een millioen peseta's van hare civiele lijst van de begrooting geschrapt had. Deze mededeeling verwekte een storm van toejuichingen.

Men schijnt evenwel geen kans te zien, om anders in den nood te verhelpen dan door eene nieuwe binnenlandsche geldleening.

Op de beurs rees de koers der binnenlandsche schuld tot 72.40, maar op het bericht der leening daalde de koers tot 71.70.

De politie heeft eenige groepen, die in den omtrek der Kamer stonden, uiteengedreven. Het gemeentebestuur heeft de noodige maatregelen genomen tot handhaving der orde.

De zitting der Kamer duurde bij de verzending dezer laatste bijzonderheden reeds 28 uur. De Carlisten verwekken stormachtige incidenten. De minister van oorlog protesteert ten krachtigste tegen de woorden van een spreker, die het leger tot oproer aanzette.

Een groote menigte was rondom het gebouw verzameld en juichte de republikeinsche afgevaardigden zeer toe. Kreten: leve de republiek! werden gehoord. De politie trok de sabels en deed een charge, waarbij een persoon gekwetst werd. De winkels werden gesloten. Ten slotte is de orde hersteld.

Oostenrijk.—Keizer Frans Jozef vertoeft sinds 3 Mei in de hoofdstad van Hongarije. Zijn aankomst aldaar werd reeds door ons gemeld, evenals dat de ontvangst van de zijde der bevolking grandioos was. De stad was prachtig versierd en een talrijke menigte escorteerde den Keizer al jubelend en juichend bij zijn rit van het station naar het paleis. De populaire souverein werd door deze receptie blijkbaar zeer getroffen. Toen hij een deputatie uit den gemeenteraad ontving, bracht hij de bewijzen van gehechtheid, trouw en toewijding bij zijn aankomst ondervonden ter sprake en gaf de verwachting te kennen, dat de vertegenwoordigers der stad steeds in deze gevoelens zouden volharden. De vraag is thans, of de Keizer de plannen der liberale regeering, wat betreft de invoering van het verplicht burgelijk huwelijk zal sanctioneeren. Men beschouwt zijn komst in Pesth als een overwinning voor het kabinet, maar hiermeê is nog niet gezegd, dat Frans Jozef, die een geloovig christen is, alles zal goedkeuren, wat de minister Weckerlé hem zal voorleggen. De politiek-kerkelijke toestand blijft intusschen zeer précair in het land van den H. Stefanus.

— Men schrijft uit Weenen aan de *Osservatore Romano*:

"Zoodra aartshertog Renier van zijne reis naar Rome was teruggekeerd, heeft hij zich naar graaf Kalnoky, minister van buitenlandsche zaken, begeven om hem de indrukken van zijn verblijf in Italië mede te deelen. Hierna is hij onmiddellijk door den Keizer ontvangen, ten einde hem een dergelijk rapport over te brengen."

Deze indrukken schijnen niet gunstig geweest te zijn; althans de pers heeft noch van de zending, noch van de ontvangst gewaagd, terwijl er in de hofkringen een gevoelen van ontevredenheid en kwaden luim heerschen. De koelheid, waarmede men den Aartshertog ontvangen heeft, het diepe stilzwijgen, dat de Italiaansche bladen, zelfs de officieele, in acht namen, maakt dat men niet de minste rekening genomen heeft met de bijzondere attentie, die gelegen was in het naar Rome zenden van den kolonel van het regiment, waarvan koning Humbert eigenaar-titularis is; verder de bom, die men voor het huis van den Oostenrijkschen gezant geworpen heeft, dit alles werkt samen om de ontevredenheid te steunen.

Hetgeen bij het publiek zulk een ongunstigen indruk heeft gemaakt,

is de houding, die men in de hooge officieele kringen tegenover den Duitschen keizer heeft aangenomen, zoodat men zich hier afvraagt of de drie Bondgenooten onderling op denzelfden voet staan, ofwel dat Italië op den buik gaat liggen voor een zijner bondgenooten om den andere zooveel beter weerstand te kunnen bieden.

En dan wil men zeggen, dat, indien Italië vrede met den Paus sloot, het vrij en onafhankelijk zou worden en eene positieve waarde zou hebben op de schaal, waarop het lot van Europa gewikt wordt! Welk eene verblinding!

Servie.—Het nieuwe gouvernement van den jongen Koning zal de door het regentschap met den H. Stoel aangeknoopte onderhandelingen hervatten om de betrekkingen van den Servischen Staat met de Katholieke Kerk te regelen. Er is sprake van, in Servië, waar de Katholieken thans onder de jurisdictie van Hongaarsche prelaten staan, een of twee bisschopszetels op te richten. Ten gevolge van onderhandelingen tusschen de nieuwe ministers en graaf Kalnoky is de Oostenrijksche regeering bereid hiertoe mede te werken.

Rusland.—Al wederom is, volgens een dépêche van den Moskouschen correspondent der *Daily Chronicle*, een aanslag op het leven van den Czaar beproefd. Terwijl de Czaar en de Czarin met hun 18jarige dochter grootvorstin Xenia een rijtoer maakten in de Krim, sloeg het rijtuig op eene brug gekomen, om, en de 3 vorstelijke personen werden in het water geslingerd. Met moeite werden zij gered en voor verdrinken behoed. Dit voorval, evenals eene oplangs in Dongebied voorgekomen muiterij van kozakken, werd zoo geheim mogelijk gehouden.

Zwitserland.— De *Gazette de Lausanne* zegt over de ontvangst van den Duitschen Keizer sprekende, dat het in Zwitserland zeer de aandacht heeft getrokken, dat de Keizer in zijne rede zoo duidelijk op de handelsverdragen zinspeelde. "Na het vertrek der vorstelijke personen," zegt de *Gazette*: "heeft men zich bij ons verblijd over de gevolgen, die zijn bezoek voor ons land belooft te hebben; men zou echter nog meer verheugd zijn, als men het volgende jaar kon hopen op een bezoek van den hr. Carnot, als overbrenger van een goed handelsverdrag. De regeering en het volk van Zwitserland zouden den President der republiek zeker met veel geestdrift ontvangen.

Amerika. — Ten opzichte van de zondagsrust heeft men het met de tentoonstelling van Chicago nu definitief zóó geschikt, dat de gebouwen des zondags wel is waar geopend zullen zijn, maar de machines niet zullen loopen.

— Een student in de medicijnen te New-York, die zijne minnares vermoord had, is in de gevangenis Sing-Sing door electriciteit ter dood gebracht. Eene enkele ontlading van de batterij doodde hem. Dit is de elfde rechtspleging, welke op deze manier geschiedt. De ondervinding heeft bewezen, dat deze wijze van terechtstelling volkomen practisch werkt, zoodat er geen sprake meer is van tot de guillotine of de galg terug te keeren.

— De meeste kellners te New-York hebben het werk gestaakt, omdat... de patroons niet willen, dat zij een snor dragen.

NOTICIANAN DI CABEL

—o—

Paris, *2 de Junio.*—Liquidación na bolsa di Londres tabatin pa consecuencia bancarota dje agente di cambio Roodshel. Plata mejicana a baha masjá tantoe.

Mr Sacarga [?] presidente di Nicaragua, ta kitá di su empleo. Revolucionarionan a triunfá i nan lo proponé di anexá nan patria na Estados Unidos, ó di poné e canal proyectado bao di protección di república norte-americana.

A resultá koe Townsend koe a atacá Gladstone, ta loco.

Den Cámara di comunes, Gladstone a aceptá tres modificación den e concepto Home Rule. Obheto dje modificacionnan ta pa previni toer intervencion di Irlanda na caso di cualkier hostilidad.

Sir Gerald a proclamá protectorado di Inglaterra riba Uganda.

Paris, *7 Junio.*—Den un reunión di accionistanan, Messrs. Ferdinand i Charles de Lesseps a ser reelecto como directornan di canal di Suez. E reelección alji por a bien socedé pa motivo koe e sentencia koe a condená nan den e cuestión di Panamá, a ser anulá.

Nan ta anunciá morto dje célebre actor-dramático americano, Edwin Booth.

Washington.—E tratado nobo coe Rusia a ser publicá. Nan ta desaprobéle fuertemente. Según e convenio, kende koe 'atentá contra vida di Zar, i també toer emigrado político koe sali fó di Rusia coe un pasaporte falsoe, lo ta considerá como asesino.

MEJORES TIEMPOS VENDRÁN

"Puede esperar un porvenir mas brillante."

La sentencia arriba citada forma parte de una carta que Don Angel M. de Panillos ha escrito á los sucesores de Moreno Miguel, farmacéuticos en Madrid.

Que haya un hombre que pueda anticipar mayor felicidad en el futuro que la que ha gozado en el pasado es un hecho sobre el que pueden felicitarle sinceramente sus amigos. Porque, ¿ qué es la vida sino es por el placer y alegría que nos trae? Ser descargado de un peso, estar libre de ansiedades, ser aliviado de algun dolor, son cosas semejantes al desaparecer las nubes del cielo después de los días de tormenta y horror.

La carta entera es como sigue: "Hace algun tiempo"— dice el que la suscribe — "que estando en uno de sus establecimientos consulté á V. acerca de las medicinas que podrían curar más pronto y eficazmente una enfermedad pertinaz, del estómago de la que habia venido padeciendo por largo tiempo, habiendo probado sin éxito alguno infinidad de medicinas de todas clases.

"Sabrá V. que por su firme recomendación decidí hacer uso del Jarabe Curativo de la Madre Seigel, y ahora me apresuro á dar á V. las más sinceras gracias por su consejo, puesto que es á este Jarabe que debo la más completa cura de tan terrible enfermedad, para la que habían sido inútiles todos los demás remedios.

"Gracias al Jarabe de la Madre Seigel, puedo dedicarme ahora á mi trabajo, y *gozo de la vida nuevamente en plena juventud. Puedo esperar un porvenir más brillante* libre del continuo sufrimiento á que parecía destinado.

"No sé si podrá V. comunicar la espresión de mi gratitud á los propietarios del Jarabe al que debo mi restablecimiento. Pero si le fuera posible comunicárselo le estaré á V. aún más agradecido.

"Suyo, etc. (fdo.), Angel M. de Panillos."

El farmacéutico citado, que es uno de los más respetables de España, no perdió tiempo en participar á los propietarios del Jarabe Curativo de la Madre Seigel, el deseo y sentimientos de su corresponsal, enviándoles copia de la carta que dejamos trascrita. Se alegraron, aunque no se sorprendieron, del resultado producido por el uso de su medicina en el caso mencionado.

La enfermedad era indigestión y dispepsia, lo que no es peculiar á ninguna nación ó país, pero que es el orígen de pesar y sufrimiento incalculable por toda la extensión del mundo civilizado. Verdaderamente casi se puede decir que es la enfermedad *única*, tanto más cuanto que otras afecciones tales como reuma, afección al hígado y riñones, bronquitis, tisis, postración, nerviosa, insomnio crónico y jaquecas, están ahora reconocidas por las autoridades médicas más eminentes de ser nada más que el reultado y por lo tanto los síntomas, del entorpecimiento y embargo de las funciones del estómago, que es la fuente de toda fortaleza en la vida física. *Abolir la causa es siempre equivalente á librarse del efecto.*

Este remedio cuyo uso es cada día mayor en España cura la indigestión y dispepsia y anula su continuación como ninguna otra preparación ha podido hacer. Se destina á este objeto y solamente á él.

Podemos añadir que farmacéuticos de tal reputación como los mencionados en la carta, nunca hubieran recomendado, una medicina de cuyos méritos no se hubieran cerciorado ántes; y tanto su agradecido corresponsal como el público en general que lea su franca y persuasiva carta y se aproveche de ella, no podrán ménos de agradecerles el haberles llamado su atención hacia el Jarabe.

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1893.	Caracas.		Venezuel.		Philadelphi.		Caracas.		Venezuela.		Philadelphia	
Vertrekt van NEW YORK....	Mei.	6	Mei.	17	Mei.	27	Juni.	7	Juni.	17	Juni.	28
Komt aan te CURAÇAO	,,	12	,,	23	Juni.	2	,,	13	,,	23	Juli.	4
Vertrekt van ,, ...	,,	13	,,	24	,,	3	,,	14	,,	24	,,	5
Komt aan te PTO. CABELLO	,,	14	,,	25	,,	4	,,	15	,,	25	,,	6
Vertrekt van ,,	,,	15	,,	25	,,	5	,,	15	,,	26	,,	6
Komt aan te LA GUAYRA..	,,	16	,,	26	,,	6	,,	16	,,	27	,,	7
Vertrekt van ,, ..	,,	19	,,	30	,,	9	,,	20	,,	30	,,	11
Komt aan te PTO. CABELLO	,,	20	,,	31	,,	10	,,	21	Juli.	1	,,	12
Vertrekt van ,,	,,	20	,,	31	,,	10	,,	21	,,	1	,,	12
Komt aan te CURAÇAO	,,	21	Juni.	1	,,	11	,,	22	,,	2	,,	13
Vertrekt van ,, ...	,,	23	,,	2	,,	13	,,	23	,,	4	,,	14
doet LA GUAYRA aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen	,,	24	,,	3	,,	14	,,	24	,,	5	,,	15
Komt aan te NEW-YORK...	,,	30	,,	9	,,	20	,,	30	,,	11	,,	21

Stoomschip Maracaibo.

Vertrekt van CURAÇAO······	Mei.	24	Juni.	3	Juni.	14	Juni.	24	Juli.	5
Komt aan te MARACAIBO······		25		4		15		25		6
Vertrekt van ,, ······		30		10		20	Juli.	1		11
Komt aan te CURAÇAO········		31		11		21		2		12

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,
Agenten.

Imprenta de la Libreria de A. Bethencourt é Hijos, Curaçao.